

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
P-TA TEPEȘ VODA, NR. 2
TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

An primit azi
18.08.2026
Gm

Destinatar:
SINDICATUL LIBER AL
SALARIATILOR DIN PRIMARIA
MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN
SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN
SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL
AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ÎN
REPREZ. MEMBREI DE SINDICAT
GYULAI MADALINA MIHAELA
TIMIȘOARA, BD. C.D. LOGA, nr. 1,
județul TIMIȘ

DOSARUL NR. 2968/30/2024

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: anulare act administrativ
Complet: r2

COMUNICARE HOTĂRÂRE CIVILĂ

NR. 224/2026 DIN DATA DE 11 Februarie 2026

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 224/2026, pronunțată la data de 11 Februarie 2026, d
e către CURTEA DE APEL TIMIȘOARA SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

Notă: Pentru detalii privind accesul online la dosar, accesați pagina www.curteapeltimisoara.ro/dosarul electronic.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

R.P. 11.08.2026 16:25:59, nr. comunicare: 1 din 5

ÎNCHEIERE DE ȘEDINȚĂ
Ședința publică din 14.01.2026
PREȘEDINTE: COSMIN ȚIFREA – judecător
JUDECĂTOR: MARIA CORNELIA DASCĂLU
JUDECĂTOR: GHEORGHE BUGARSKY
GREFIER: GABRIELA – CRISTINA GOGOȘIANU

S-a luat în examinare recursul formulat de recurenta - reclamantă GYULAI MADALINA MIHAELA prin SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, împotriva Sentinței Civile nr. 354/24.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2968/30/2024, în contradictoriu cu intimații - pârâți CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, DIRECTORUL EXECUTIV AL DIRECȚIEI FISCALE A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, având ca obiect – *anulare act administrativ – obligare emitere act administrativ - pretenții*.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă în reprezentarea SINDICATULUI LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, în reprezentarea membrei de sindicat GYULAI MADALINA MIHAELA, c.j. Tiberiu Negrei, precum și avocat Toda Irina pentru recurenta – reclamantă GYULAI MADALINA MIHAELA; pentru intimatul - pârât CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, DIRECTORUL EXECUTIV AL DIRECȚIEI FISCALE A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA se prezintă consilier juridic Alina Jenariu, iar în reprezentarea intimatului – pârât DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA se prezintă consilier juridic Claudia Ciur; toți depun la dosarul cauzei delegații de reprezentare, respectiv împuternicire avocațială. Pentru recurenta – reclamantă GYULAI MADALINA MIHAELA se depune și dovada cheltuielilor de judecată, în sumă de 4.800 lei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se constată depus la dosarul cauzei, în procedură prealabilă, întâmpinare formulată de intimații - pârâți CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, DIRECTORUL EXECUTIV AL DIRECȚIEI FISCALE A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA.

Instanța, constată că în această cauză, reclamanta a declarat, formal cel puțin, două recursuri.

La interpelarea instanțe, reprezentantul sindicatului dl. Jurist Tiberiu Negrei învederează că își însușește recursul declarat de recurenta reclamantă și în nume propriu pentru care și-a și angajat un avocat ales. Învederează că recurenta reclamantă este reprezentantă atât de sindicat, cât și de avocatul ales, separat.

Părțile arată nu mai au alte cereri de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentantul recurente – reclamante, domnul avocat Toda Irina, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat prin cererea de recurs, cu cheltuieli de judecată;

învădereză că nu are alte chestiuni de invocat iar motivele sunt detaliate prin recursul formulat.

În ceea ce privește recursul sindicatului, reprezentantul sindicatului dl. Jurist Tiberiu Negrei învădereză că solicitarea este de casare în tot a hotărârii primei instanțe, cu cheltuieli de judecată. A invocat două motive de casare, atât cel prevăzut de punctul 6, cât și de punctul 8 al articolului 488 C.pr.civ..

Instanța de fond a acceptat justificarea generică a aplicării Legii 296/2023 vizând reducerea cheltuielilor, dar a ignorat faptul că existau posturi vacante care puteau fi desființate fără a concedia oameni.

Învădereză că existau 9 posturi vacante în DFMT și 89 în aparatul Primarului. Reorganizarea s-a făcut abuziv, afectând personalul activ, deși legea permitea atingerea țintei de reducere prin tăierea posturilor vacante.

Deși OUG 115/2023 a prorogat termenul de reorganizare până la 30.06.2024, Consiliul Local a adoptat HCL-ul în decembrie 2023. Sindicatul consideră că această grabă a creat disfuncționalități, contrar opiniei instanței de fond care a considerat-o o măsură de prudență.

Consideră că în mod greșit Tribunalul a motivat că avizul Comisiei Paritare nu era necesar deoarece reorganizarea "îngreuna" activitatea, nu o "îmbunătățește" cât timp orice reorganizare vizează, teoretic, eficientizarea. Lipsa consultării obligatorii a Comisiei Paritare prevăzută de art. 489 OUG 57/2019, atrage nulitatea hotărârii, aspect ignorat de judecătorul fondului. Au fost tot în decembrie și alte reorganizări, cel puțin două organigrame, Primăria și Poliția Locală, la ambele proiecte era avizul Comisiei Paritare. Nu se poate ca în alte două proiecte să fie depus avizul Comisiei Paritare, iar la Direcția Fiscală să nu fie depus.

Învădereză că a fost încălcată și transparența decizională reglementată de Legea nr. 52/2003 cât timp dezbaterea publică din 19.12.2023 a fost pur formală, fiind făcută în lipsa Primarului sau a reprezentantului său, inițiatorul proiectului, de la dezbatere, deși prezența sa este obligatorie.

De asemenea nu a fost respectat termenul de 10 zile pentru accesul la documentele post-dezbateri și a fost refuzat cuvântul liderului de sindicat în ședința de Consiliu Local.

Consideră că a existat și o nelegalitate a procedurii de eliberare din funcție întrucât instituția pârâtă a încălcat art. 519 alin. (9) din Codul Administrativ. Deși existau posturi vacante, 9 la DFMT, 89 la Primărie, reclamantei nu i s-a prezentat lista acestora pentru a opta pentru transfer.

De asemenea nu a fost respectat termenului de 30 de zile pentru aplicarea procedurilor, iar regulamentul de examen și preavizul au fost emise înainte de expirarea acestui termen. Instanța de fond a considerat eronat că acest aspect "nu are relevanță".

Sentința recurată nu analizează încălcarea art. 373 din OUG 57/2019 întrucât sindicatul a susținut că funcționarul public are un drept la carieră și stabilitate, iar măsurile luate au fost discreționare și abuzive.

Reprezentanta Consiliului Local al Municipiului Timișoara solicită respingerea recursului ca nefondat, pentru motivele detaliate pe larg prin întâmpinare.

În speță nu este incident niciunul din motivele de casare invocate de către recurentă. Instanța de fond a reținut în mod corect că în actele premergătoare hotărârii contestate, respectiv în raportul de specialitate și în referatul de aprobare a proiectului de hotărâre este motivată necesitatea de reorganizare a Direcției fiscale în scopul punerii în aplicare a Legii nr. 296/2023.

De asemenea, solicită a se avea în vedere, contra susținerilor recurente reclamate, că nu era necesar avizul comisiei paritare, întrucât, așa cum s-a arătat și a reținut și instanța, în cadrul procedurii de adoptare a hotărârii Consiliului Local s-a avut în vedere reorganizarea privind activitatea direcției fiscale care a fost îngreunată și nu îmbunătățită, sens în care nu era

necesar obținerea avizului Comisiei Paritare. Pentru aceste considerente și pentru cele arătate în cuprinsul întâmpinării, solicită respingerea ca nefondat. Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentanta intimatului – pârât DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, consilier juridic Claudia Ciur, solicită respingerea recursului ca nefondat, menținerea hotărârii primei instanțe de judecată. Apreciază că nu este incident niciunul dintre cele două motive de casare invocate pe calea recursului; fără cheltuieli de judecată.

Pe scurt, arată faptul că în anul 2023 a fost dată aceea Lege 296, care prevedea că începând cu 1 noiembrie 2023 se reduce cu 10% numărul maxim de posturi în toate unitățile administrativ-teritoriale.

Inițial termenul a fost 31.12.2023, dar ulterior acel termen a fost prorogat până în 30.06.2024, datorită faptului că inclusiv legiuitorul a apreciat că o lună de zile este mult prea puțin pentru ca această reducere să poată fi aplicată în practică. Dar asta nu înseamnă că, prin prorogarea termenului, s-ar interzice ca această reorganizare să fie făcută anterior datei de 31.12.2024, așa cum susține recurenta. În ceea ce privește numărul de posturi, așa cum s-a arătat pe calea întâmpinării, la nivelul direcției fiscale, existau într-adevăr un număr de 9 posturi vacante, dar 6 dintre ele au fost desființate, tocmai pentru a pune în aplicare această lege. 3 posturi nu puteau fi desființate pentru că reprezentau posturi unice. Erau vorba de 2 posturi de auditor și un post de director executiv, care erau vacante și care fiind posturi unice nu puteau fi desființate. Dar pentru a pune în aplicare această lege și pentru a reduce efectiv cu 10% numărul de posturi, mai trebuiau desființate încă 10 posturi publice ocupate, posturi printre care se află și cel al reclamantei.

Deci, nu se poate aprecia faptul că existau suficiente posturi vacante, prin desființarea cărora să poată fi pusă în aplicarea această lege. De asemenea, apreciază că nu putea să se raporteze la posturile vacante la nivelul întregii unități administrativ-teritoriale, atâta timp cât instituția pârâtă are personalitate juridică proprie și trebuie să se raporteze efectiv la numărul de posturi care existau la nivelul direcției fiscale, pentru că și această hotărâre de Consiliul Local atacată vizează tot direcția fiscală, nu vizează toată unitatea administrativ-teritorială.

S-a mai reproșat faptul că nu i s-a comunicat recurentei posturile vacante existente la nivelul județului Timiș. Instituția a solicitat Agenției Naționale a Funcționarilor Publici o listă cu posturile vacante pentru tot județul Timiș, acea listă fiindu-i comunicată pe e-mail recurentei la data de 23.02.2024 până la data eliberării sale din funcție, aceasta neoptând pentru unul dintre acele posturi publice vacante. De asemenea, în cuprinsul recursului s-a mai arătat faptul că recurenta ar fi îndeplinit condițiile de ocupare a unei dintre posturile de auditor. Însă, conform nomenclatorului funcțiilor publice, funcția de auditor este o funcție superioară funcției de consilier pe care o deținea reclamanta. Mai mult, pentru funcția de auditor avem nevoie de îndeplinirea unor condiții speciale cum ar fi și emiterea unui aviz, aviz pe care reclamanta nu-l are sau cel puțin nu era la dosarul reclamantei la acea dată, nu a făcut dovada că avea la dată eliberării din funcție un aviz care să îi permită să ocupe acel post.

Fără cheltuieli de judecată.

Reprezentantul recurentei reclamante solicită instanței să întrebe reprezentanta PMT dacă pentru celelalte două organigrame a fost necesar avizul Comisiei Paritare, respectiv organigrama privind aparatul de specialitate al primarului și al direcției poliției locale, pentru că poate confirma dacă există acele două avize. Recurenta a susținut că era necesar și pentru direcția fiscală, cum a fost necesar și pentru celelalte două entități.

La interpelarea instanței, reprezentanta intimatului pârât, c.j. Alina Jenariu, arată că nu poate să confirme dacă într-adevăr la acele dosare a fost avizul Comisiei Paritare sau nu.

Reprezentanta intimatului – pârât DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA apreciază că acel aviz nu este necesar pentru că, într-adevăr, nu a fost adusă instituție o îmbunătățire a activității. Nu poți prin reducerea 16 posturi, dintre care 10 ocupate, să spui că activitatea instituției a fost îmbunătățită, ci doar îngreunată, pentru că colegii săi au

primit dosare, au primit acte în plus de la colegii care au trebuit să plece. Mai mult, faptul că la celelalte organigrame a fost avizul, nu înseamnă că e necesar sau că era obligatoriu emiterea acelui aviz.

Instanța închide dezbaterile și reține cauza spre soluționare, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

CURTEA

Față de complexitatea cauzei și pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise, în baza dispozițiilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, amână pronunțarea cauzei la data de 29.01.2026.

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de 29.01.2026.
Pronunțată în ședință publică azi, 14.01.2026.

**PREȘEDINTE,
COSMIN ȚIFREA**

**JUDECĂTOR,
MARIA CORNELIA
DASCĂLU**

**JUDECĂTOR
GHEORGHE BUGARSKY**

**GREFIER,
GABRIELA – CRISTINA GOGOȘIANU**

Red. C.Ț. – 14.01.2026

Tehnored. G.G.C. – 14.01.2026

7 ex din care SM + Emis 5 com.

Instanța de fond: Tribunalul Timiș

Judecător: ANCA CRISTOI

Se comunică tuturor părților litigante – conform art. 427 alin. 1 CPC.

ÎNCHEIERE DE ȘEDINȚĂ
Ședința publică din 29.01.2026
PREȘEDINTE: COSMIN ȚIFREA – judecător
JUDECĂTOR: MARIA CORNELIA DASCĂLU
JUDECĂTOR: GHEORGHE BUGARSKY
GREFIER: GABRIELA – CRISTINA GOGOȘIANU

S-a fixat termen de pronunțare asupra recursului formulat de recurenta - reclamantă GYULAI MADALINA MIHAELA prin SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, împotriva Sentinței Civile nr. 354/24.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2968/30/2024, în contradictoriu cu intimații - pârâți CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, DIRECTORUL EXECUTIV AL DIRECȚIEI FISCALE A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, având ca obiect – *anulare act administrativ – obligare emitere act administrativ - pretenții*.

Dezbaterea în fond a acțiunii a fost consemnată în încheierea de ședință din dată de 14.01.2026, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar pronunțarea cauzei s-a amânat pentru dată de astăzi, respectiv 29.01.2026.

CURTEA

Față de complexitatea cauzei și, având nevoie de timp pentru deliberare, în baza dispozițiilor art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă, amână pronunțarea cauzei la data de 11.02.2026.

DISPUNE

Amână pronunțarea cauzei la data de 11.02.2026.

Pronunțată în ședință publică azi, 29.01.2026.

PREȘEDINTE,
COSMIN ȚIFREA

JUDECĂTOR,
MARIA CORNELIA
DASCĂLU

JUDECĂTOR
GHEORGHE BUGARSKY

GREFIER,
GABRIELA – CRISTINA GOGOȘIANU

Red. C.Ț./Tehnored. G.G.C. – 29.01.2026

Se comunică tuturor părților litigante – conform art. 427 alin. 1 NCPC.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 2968/30/2024 – 03.07.2025

Operator 2928

DECIZIE Nr. 224

Ședința publică de la 11 Februarie 2026

Completul compus din:

PREȘEDINTE: COSMIN ȚIFREA – judecător

JUDECĂTOR: MARIA CORNELIA DASCĂLU

JUDECĂTOR: GHEORGHE BUGARSKY

GREFIER: GABRIELA – CRISTINA GOGOȘIANU

S-a fixat termen de pronunțare asupra recursului declarat de recurenta - reclamantă GYULAI MADALINA MIHAELA reprezentată prin SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA cât și prin avocat ales, împotriva Sentinței Civile nr. 354/24.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2968/30/2024, în contradictoriu cu intimații - pârâți CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, DIRECTORUL EXECUTIV AL DIRECȚIEI FISCALE A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA și DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, având ca obiect – *anulare act administrativ – obligare emitere act administrativ - pretenții*.

Dezbaterea în fond a recursului a fost consemnată în încheierea de ședință din dată de 14.01.2026, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, iar pronunțarea cauzei s-a amânat succesiv pentru dată de 29.01.2026, respectiv astăzi 11.02.2026.

Totodată, se constată depus la dosarul cauzei, la data de 27.01.2026, concluzii scrise formulate de recurenta-reclamantă.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș la data de 29.05.2024 reclamantul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în Subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în reprezentarea membrei de Sindicat Gyulai Mădălina Mihaela, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului Timișoara, Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara și Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara a solicitat:

- Anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara;

- Anularea actelor subsecvente emise de Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara ca efect și pentru punerea în aplicare a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023, cu consecința repunerii părților în situația anterioară emiterii acestora, reprezentate de:

I. Examenul de testare profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul DFMT, ale căror posturi au fost supuse reorganizării conform HCL Timișoara nr. 578/19.12.2023, cu proba scrisă în data de 22 ianuarie 2024 (postat pe site-ul DFMT <https://www.dfmt.ro/index.php> la data de 11.01.2024);

II. Decizia Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 3/09.01.2024 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a examenului de testare profesională a funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, ale căror posturi au fost supuse reorganizării;

III. Preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024 adresat reclamantei Gyulai Mădălina Mihaela;

IV. Decizia Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 273/27.02.2024 privind eliberarea din funcția publică a doamnei Gyulai Mădălina Mihaela - consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 3, în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara;

3. Anularea Deciziei Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 285/29.03.2024 privind soluționarea plângerii prealabile înregistrate la Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara sub nr.E12024-005165/28.02.2024 formulată de către Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea d-nei Gyulai Mădălina Mihaela împotriva preavizului nr. IF2024-005304/29.01.2024 și a Deciziei de eliberare din funcția publică, înregistrată cu nr. 273/27.02.2024, emisă de către Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara;

4. Obligarea pârâtului Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara la emiterea deciziei de reintegrare a reclamantei Gyulai Mădălina Mihaela, în funcția publică deținută anterior emiterii deciziei de eliberare din funcția publică nr. 273/27.02.2024. dacă această funcție mai există în statul de funcții al instituției publice locale sau. în caz contrar. într-o funcție publică echivalentă;

5. Obligarea pârâtei Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara la plata unei despăgubiri în favoarea reclamantei Gyulai Mădălina Mihaela, egală cu diferența între veniturile obținute de aceasta în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat în funcția publică deținută anterior emiterii Deciziei Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 273/27.02.2024 de eliberare din funcția publică.

Cu cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. 354/24.04.2025 pronunțată în dosarul nr. 2968/30/2024, Tribunalul Timiș a respins acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în Subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea membrei de Sindicat Gyulai Mădălina Mihaela, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Local al Municipiului Timișoara, Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara și Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara.

Fără cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței de mai sus, au declarat recurs recurenta - reclamantă GYULAI MADALINA MIHAELA prin SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, înregistrat pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 03.07.2025, sub număr unic de dosar 2968/30/2024, solicitând admiterea recursului, casarea în tot a Sentinței civile nr. 354/P.I./24.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în prezentul dosar, în temeiul art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, și, în rejudecare, admiterea acțiunii în contencios administrativ formulată și, astfel, să se dispune:

1. Anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara;

2. Anularea actelor subsecvente emise de Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara ca efect și pentru punerea în aplicare a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023, cu consecința repunerii părților în situația anterioară emiterii acestora, reprezentate de:

i. Examenul de testare profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul DFMT, ale căror posturi au fost supuse reorganizării conform HCL Timișoara nr. 578/19.12.2023, cu proba scrisă în data de 22 ianuarie 2024 (postat pe site-ul DFMT <https://www.dfmt.ro/index.php> la data de 11.01.2024);

ii. Decizia Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 3/09.01.2024 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a examenului de testare profesională a funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, ale căror posturi au fost supuse reorganizării;

iii. Preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024 adresat reclamantei GYULAI Mădălina Mihaela;

iv. Decizia Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 273/27.02.2024 privind eliberarea din funcția publică a doamnei GYULAI Mădălina Mihaela – consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 3, în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara;

3. Anularea Deciziei Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 285/29.03.2024 privind soluționarea plângerii prelabile înregistrate la Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara sub nr.E12024-005165/28.02.2024 formulată de către Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea d-nei GYULAI Mădălina Mihaela împotriva PREAVIZULUI nr. IF2024-005304/29.01.2024 și a Deciziei de eliberare din funcția publică, înregistrată cu nr. 273/27.02.2024, emisă de către Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara;

4. Obligarea pârâtului Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara la emiterea deciziei de reintegrare a reclamantei GYULAI Mădălina Mihaela, în funcția publică deținută anterior emiterii deciziei de eliberare din funcția publică nr. 273/27.02.2024, dacă această funcție mai există în statul de funcții al instituției publice locale sau, în caz contrar, într-o funcție publică echivalentă;

5. Obligarea pârâtei Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara la plata unei despăgubiri în favoarea reclamantei GYULAI Mădălina Mihaela, egală cu diferența între veniturile obținute de aceasta în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculat și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat în funcția publică deținută anterior emiterii Deciziei Directorului Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nr. 273/27.02.2024 de eliberare din funcția publică.

Cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a susținut că a ocupat funcția publică de consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 3, în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara.

A arătat că, prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023, autoritatea publică a dispus reorganizarea structurilor funcționale, reducerea numărului de posturi cu 10% și modificarea organigramei, statului de funcții și regulamentul de organizare și funcționare.

A invocat faptul că măsurile au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare, întrucât existau funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara, iar autoritatea publică nu a justificat necesitatea desființării posturilor ocupate de funcționari activi.

A menționat că instanța de fond a respins acțiunea, reținând că autoritatea publică a respectat termenele legale de implementare prevăzute de Legea nr. 296/2023 și de OUG nr. 115/2023, precum și că nu a fost încălcat principiul legalității.

A precizat că, în realitate, termenul de 31 decembrie 2023 a fost prorogat până la 30 iunie 2024, ceea ce nu a impus autorității să procedeze de urgență la reorganizare, ci doar să își organizeze activitatea în conformitate cu noile prevederi.

A învederat că hotărârea consiliului local a fost adoptată fără consultarea prealabilă a comisiei paritare, așa cum impune art. 136 și art. 488-489 din OUG nr. 57/2019, deși reorganizarea nu a avut ca scop îmbunătățirea activității, ci doar îngreunarea acesteia.

A arătat că lipsa avizului consultativ atrage nulitatea absolută a actului administrativ.

A expus faptul că dezbaterile publice organizate la data de 19.12.2023 au fost lipsite de conținut, fiind încălcate dispozițiile art. 7 alin. (10) lit. b), c) și d) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională.

A menționat că inițiatorul proiectului, Primarul Municipiului Timișoara, nu a participat la dezbateri, iar termenul de 10 zile pentru accesul la documentele dezbaterii nu a fost respectat.

A susținut că actele subsecvente emise de Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, precum Examenul de testare profesională, Decizia nr. 3/09.01.2024, Preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024 și Decizia nr. 273/27.02.2024 privind eliberarea din funcție, nu pot subzista în măsura anulării actului principal, fiind afectate de principiul accesorium sequitur principale.

A arătat că eliberarea din funcție a reclamantei a fost nelegală, întrucât autoritatea publică nu a comunicat lista funcțiilor publice vacante, deși existau 9 posturi vacante în cadrul DFMT și 89 în aparatul de specialitate al primarului, iar dispozițiile art. 506 și art. 519 alin. (9) din OUG nr. 57/2019 nu au fost aplicate.

A precizat că examenul de testare profesională este asimilabil unui concurs de recrutare, fiind reglementat de HG nr. 611/2008 și de OUG nr. 57/2019, iar emiterea acestuia înainte de împlinirea termenului prevăzut de art. 3 din hotărârea consiliului local și cu data anterioară expirării acestuia este nelegală.

A menționat că decizia de eliberare din funcție este lovită de nulitate absolută, întrucât nu a fost motivată suficient, fiind încălcate principiile legalității, transparenței și protecției funcționarilor publici.

A arătat că autoritatea publică nu a respectat obligația de a justifica măsura, iar lipsa motivării atrage nulitatea actului administrativ.

În drept, au fost invocate următoarele prevederi legale: art. 483 și urm., art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, art. 197, art. 198, art. 507, art. 518, art. 527, art. 528, art. 529 și art. 618 din OUG nr. 57/2019.

Prin cererea de recurs din data de 24.06.2025, GYULAI MĂDĂLINA MIHAELA, prin avocat Toda Irina, a solicitat admiterea recursului ca fondat, casarea hotărârii atacate ca nelegală și admiterea cererii de chemare în judecată ca întemeiată, precum și obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată din toate fazele procesuale.

În motivare, reclamanta a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea organigramei, statului de funcții și regulamentului de organizare și funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, precum și a actelor subsecvente emise de Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, respectiv examenul de testare profesională din 22 ianuarie 2024, Decizia nr. 3/09.01.2024, Preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024 și Decizia nr. 273/27.02.2024 de eliberare din funcția publică.

A susținut că hotărârea consiliului local a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor legale imperative prevăzute de Legea nr. 296/2023, întrucât, deși existau 9 posturi vacante în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara și 89 posturi vacante în aparatul de specialitate al primarului, autoritatea publică a procedat la eliberarea sa din funcție, fără a justifica necesitatea reducerii numărului de posturi.

A arătat că măsura de reorganizare putea fi realizată prin transferul salariaților pe funcții vacante, fără eliberarea din funcție, conform art. 506 din OUG nr. 57/2019, iar neîndeplinirea acestei obligații atrage nulitatea absolută a deciziei de eliberare.

A invocat faptul că hotărârea consiliului local a fost adoptată fără consultarea prealabilă a comisiei paritare, așa cum impune art. 488-489 din OUG nr. 57/2019, ceea ce atrage nulitatea actului.

A menționat că dezbateră publică din 13.12.2023 a fost formală și lipsită de conținut, fiind organizată exclusiv pentru a acoperi eventuale vicii procedurale.

A precizat că Decizia nr. 273/27.02.2024 este lovită de nulitate absolută, întrucât autoritatea publică nu a comunicat lista funcțiilor publice vacante și nu a aplicat dispozițiile art. 506 din OUG nr. 57/2019, deși existau funcții publice corespunzătoare în care reclamanta putea fi încadrată.

A învederat că, prin Preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024, reclamantei i-a fost adusă la cunoștință doar reducerea postului, fără a i se oferi posibilitatea de a opta pentru o altă funcție publică, încălcându-se principiul transparenței și al egalității de șanse. A expus faptul că autoritatea publică nu a avut în vedere situația familială a reclamantei, singura întreținătoare a unei familii monoparentale formată din ea și doi copii minori.

A relatat că, ulterior eliberării, a fost organizat un concurs pentru ocuparea a două posturi de auditor clasa I grad profesional principal, funcții pentru care îndeplinea condițiile prevăzute în anunțul din 30.04.2025, însă prima instanță a respins acțiunea fără a indica motivele concrete ale respingerii.

A arătat că dispozițiile art. LXIX din OUG nr. 115/2023 au fost greșit interpretate, întrucât prorogarea termenului până la 30.06.2024 suspendă efectele art. XVII din Legea nr. 296/2023, astfel că decizia de eliberare din funcție emisă la 27.02.2024 este nelegală.

A susținut că hotărârea consiliului local încalcă principiile legalității, competenței, performanței, eficienței, imparțialității, transparenței, responsabilității, orientării către cetățean, stabilității, bunei-credințe și subordonării ierarhice, prevăzute de art. 373 din OUG nr. 57/2019.

A precizat că, în lipsa motivării actului administrativ, este încălcat principiul transparenței și al accesului la justiție, iar lipsa motivării atrage nulitatea actului, conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

A solicitat, în final, admiterea recursului, casarea deciziei primei instanțe și obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată din toate ciclurile procesuale.

Prin întâmpinarea din data de 14.08.2025, Consiliul Local al Municipiului Timișoara, în contradictoriu cu recurentul Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice Aflate în Subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara pentru Gyulai Mădălina Mihaela, respectiv la recursul formulat de reclamantă prin avocat, solicită respingerea acestuia, ca nefondat.

În motivare, pârâta a arătat că Tribunalul Timiș a respins acțiunea formulată de reclamanta Gyulai Mădălina Mihaela prin care a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023 și a actelor administrative subsecvente emise de Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara.

A susținut că hotărârea a fost adoptată în temeiul Legii nr. 296/2023, care impune reducerea cu 10% a numărului maxim de posturi corespunzător fiecărei unități administrativ-teritoriale, iar măsurile au vizat reducerea cu 10% a posturilor existente, desființarea funcțiilor de șef birou și a structurilor organizatorice, modificarea normativului minim de personal și diminuarea procentului maxim al funcțiilor publice de conducere.

A învederat că, la data adoptării hotărârii, la nivelul Direcției Fiscale existau 9 posturi vacante, dintre care 3 reprezentau posturi unice care nu puteau fi desființate, iar celelalte 6 urmau a fi desființate ca urmare a reducerii prevăzute de lege. A menționat că, pentru a da aplicabilitate dispozițiilor legale, s-a procedat la desființarea a 10 posturi ocupate, inclusiv al

reclamantei, care nu îndeplinea condițiile legale pentru a fi transferată pe unul dintre cele 3 posturi unice vacante.

A expus faptul că prorogarea termenului prevăzut de OUG nr. 115/2023 nu împiedică punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare, întrucât termenul nu făcea obiectul prorogării, iar autoritățile au obligația legală de a se încadra în numărul maxim de posturi stabilit, sub sancțiunea suspendării alimentării cu cote defalcate și a răspunderii disciplinare, contravenționale și civile.

A relatat că hotărârea nu a încălcat prevederile art. 489 din OUG nr. 57/2019, întrucât reorganizarea nu a avut ca scop îmbunătățirea activității, ci reducerea cu 10% a numărului de personal, ceea ce a îngreunat activitatea instituției.

A arătat că avizul consultativ al comisiei paritare nu era necesar, întrucât măsurile nu au avut ca scop îmbunătățirea activității, ci doar reducerea posturilor.

A susținut că proiectul de hotărâre a fost publicat pe site-ul Primăriei, iar la data de 13.12.2023 s-a desfășurat o dezbatere publică la care s-a prezentat reprezentantul sindicatului, astfel că au fost respectate prevederile privind transparența decizională.

A menționat că aprobarea sau respingerea solicitării de a lua cuvântul nu poate afecta valabilitatea hotărârii, întrucât dispozițiile art. 138 din Codul administrativ nu prevăd un asemenea drept. A învederat că actele administrative subsecvente – Preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024 și Decizia nr. 273/27.02.2024 – au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale, întrucât la data eliberării reclamantei nu exista nicio funcție publică vacantă corespunzătoare funcției deținute, iar Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara a solicitat lista funcțiilor vacante de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici, care a fost comunicată reclamantei.

A concluzionat că Tribunalul a respins corect cererea de anulare a hotărârii și a actelor administrative subsecvente, întrucât măsurile de reorganizare au fost adoptate în temeiul legii, iar actele au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale incidente.

Prin întâmpinarea din data de 27.08.2025, Nătescu Carmina Florica, în calitate de director executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, în baza Dispoziției Primarului nr. DP2025-000692/30.06.2025, privind exercitarea cu caracter temporar a funcției publice de conducere vacantă de director executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, prin promovare temporară, a doamnei Nătescu Carmina Florica, a solicitat respingerea recursurilor formulate de către recurențele-reclamante Gyulai Mădălina Mihaela și Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea doamnei Gyulai Mădălina Mihaela, împotriva Sentinței civile nr. 354/24.04.2025, ca fiind neîntemeiate.

În motivare, pârâtul a arătat că Sentința civilă nr. 354/24.04.2025 a fost temeinică și legală, întrucât prima instanță a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantă, reținând că HCLMT nr. 578/19.12.2023 a fost adoptată legal, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, iar actele administrative subsecvente au fost emise în mod legal.

A susținut că reclamanta, Gyulai Mădălina Mihaela, a ocupat funcția de consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 3, la Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, dar a fost eliberată din funcție la data de 28.02.2024, ca urmare a reorganizării instituției prin HCLMT nr. 578/19.12.2023, care a prevăzut reducerea cu 10% a numărului maxim al posturilor, conform art. XVI-XXII din Legea nr. 296/2023 și art. III alin. (8¹) din OUG nr. 63/2010. A învederat că eliberarea din funcție a reclamantei a fost efectuată legal, întrucât postul său a fost redus, iar la data comunicării preavizului și a deciziei de eliberare nu exista nicio funcție publică vacantă corespunzătoare, astfel că nu a fost aplicabil art. 519 alin. 7 din OUG nr. 57/2019.

A menționat că, în perioada preavizului, Agenția Națională a Funcționarilor Publici a fost solicitată lista funcțiilor publice vacante, iar reclamanta a fost informată că nu există posturi disponibile, neexercitându-și dreptul de a solicita transferul la cerere.

A expus faptul că, din cele 9 posturi vacante existente anterior adoptării HCLMT nr. 578/19.12.2023, 6 au fost desființate, iar cele 3 posturi unice (director executiv și doi auditori principali) nu au fost supuse reorganizării, reclamanta nefiind îndeplinită condițiile de ocupare prevăzute de lege. A relatat că, contrar susținerilor reclamantei, măsura de eliberare din funcție nu a constituit o sancțiune disciplinară, ci o consecință a reorganizării instituției, dispusă de Consiliul Local al Municipiului Timișoara prin hotărâre, și nu a fost aplicată ca urmare a exercitării vreunei prerogative a conducătorului instituției.

A concluzionat că toate actele administrative subsecvente au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale, fiind legal motivate, astfel că nu există temei pentru anularea acestora și pentru reintegrarea reclamantei sau obligarea Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara la plata unei despăgubiri.

Prin întâmpinarea din data de 27.08.2025, Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, a solicitat, în contradictoriu cu recurentul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea doamnei Gyulai Mădălina Mihaela, respingerea recursului formulat de către recurentul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea doamnei Gyulai Mădălina Mihaela împotriva Sentinței civile nr. 354/24.04.2025 ca fiind neîntemeiat.

În susținerea opiniei sale, intimata – pârâtă arată că prin Sentința civilă nr. 354/24.04.2025, prima instanță de judecată a dispus, în mod temeinic și legal, respingerea acțiunii în contencios administrativ ce face obiectul prezentului dosar ca fiind neîntemeiată.

Pentru a dispune astfel, în esență, prima instanță de judecată a reținut, în mod corect, faptul că prin HCLMT nr. 578/19.12.2023 s-a dispus modificarea și aprobarea organigramei, a statului de funcții și a regulamentului de organizare și funcționare pentru Direcția Fiscală a mun. Timișoara.

În ceea ce privește primul motiv de nelegalitate invocat, respectiv adoptarea hotărârii fără justificare în contextul prevederilor Legii nr. 296/2023 și a situației posturilor vacante din cadrul instituției noastre, prima instanță de judecată a reținut, în mod întemeiat, faptul că motivarea actului administrativ decizional trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată. Aceasta poate fi apreciată și prin considerente legate de aspecte reținute în cuprinsul unor acte premergătoare atunci când actele respective conțin ele însele suficiente elemente pentru fundamentarea deciziei subsecvente, astfel încât sunt redate elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate.

Astfel, cum rezultă din actul administrativ a cărui anulare se solicită, emitentul face referire la actele care au stat la baza emiterii actului, enumerând totodată temeiurile de drept pentru care este necesară reorganizarea.

Prima instanță de judecată, în mod corect, a apreciat faptul că Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023 a fost adoptată, printre altele, în temeiul art. XVII - XXII din Legea nr. 296/2023 prin această lege fiind reglementate unele măsuri fiscal-bugetare pentru a consolida sustenabilitatea financiară a României pe termen lung astfel încât statul român și unitățile sale administrativ-teritoriale să poată susține din fonduri publice finanțarea tuturor categoriilor de servicii publice destinate cetățenilor la un nivel calitativ și competitiv impus de standardele europene, fiind impuse în acest scop măsuri economico-financiare referitoare la instituțiile publice printre care și reducerea numărului maxim de posturi, desființarea funcțiilor vacante, desființarea funcției publice de șef birou și creșterea

normativului de personal pentru funcționarea structurilor organizatorice reprezentate de servicii, direcții și direcții generale astfel cum era acesta prevăzut de art. 391 Cod administrativ.

Prima instanță de judecată a observat că în actele premergătoare hotărârii de consiliu local atacate, respectiv în Raportul de specialitate nr. IF2023-59217/17.11.2023 și Referatul de aprobare a proiectului de hotărâre nr. TMI2023-013354/22.11.2023 al Primarului Municipiului Timișoara este motivată necesitatea reorganizării Direcției Fiscale a mun. Timișoara în scopul punerii în aplicare a prevederilor Legii nr. 296/2023, iar măsurile se referă la: reducerea cu 10% a numărului de posturi existente în organigramă la data intrării în vigoare a actului normativ, desființarea funcțiilor de șef birou și a structurilor organizatorice funcționând ca birouri, modificarea normativului minim de personal pentru serviciile funcționale și diminuarea procentului maxim al funcțiilor publice de conducere de la 12% la 8% din totalul posturilor aprobate, arătându-se, în concret, cu referire la structura fiecărui serviciu și compartiment în ce modalitate se reorganizează și care va fi noua componență.

Având în vedere aceste considerente, în mod întemeiat, prima instanță de judecată a apreciat că nu se poate susține că autoritatea publică nu a justificat măsurile de desființare a unor posturi și de modificare a raporturilor de serviciu, raportat la cerințele impuse de Legea nr. 296/2023.

Referitor la încălcarea prevederilor art. LXIX din O.U.G. nr. 115/2023, prima instanță de judecată a reținut că inițial s-a stabilit ca măsurile privind reorganizarea structurilor funcționale, ca urmare a aplicării prevederilor art. XVII din Legea nr. 296/2023, inclusiv organigramele, statele de funcții, regulamentele de organizare și funcționare, să fie aprobate, în condițiile legii, până la data de 31 decembrie 2023, conform art. XVII alin. 3 din același act normativ. Acest termen a fost prorogat până la 30.06.2024, prin art. LXIX din O.U.G. nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, iar prorogarea termenului semnifică amânarea aplicării măsurii de reducere a numărului de posturi până la data limită stabilită ordonanță, oferind posibilitatea de a implementa măsura până la noul termen-limită, fără a exclude însă aplicarea acesteia anterior acestei date, dacă autoritatea competentă consideră oportun. În contextul legislativ, prorogarea unui termen nu interzice adoptarea măsurii respective înainte de noua dată stabilită, fiind un termen acordat în beneficiul autorităților pentru a le da posibilitatea să se adapteze noilor cerințe legislative, evitând astfel posibile disfuncționalități sau dificultăți în aplicarea imediată a noilor norme.

În consecință, prima instanță de judecată a apreciat că nu se poate susține că prin adoptarea hotărârii de consiliu local de reorganizare Direcției Fiscale a mun. Timișoara, anterior datei de 30.06.2024, s-au încălcat dispozițiile legale mai sus redate.

Un alt motiv de nelegalitate invocat al acestui act administrativ l-a reprezentat încălcarea prevederilor art. 488 și 489 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, respectiv lipsa avizului consultativ al comisiei paritare.

Cu privire la acest motiv de nelegalitate, prima instanță de judecată, a reținut, în mod întemeiat, faptul că un asemenea aviz nu era necesar, în cadrul procedurii de adoptare a HCLMT nr. 578/19.12.2023, cât timp hotărârea respectivă a fost adoptată pentru reorganizarea impusă prin Legea nr. 296/2023, respectiv reducerea cu 10% a numărului total de posturi, reorganizare prin care activitatea Direcției Fiscale a mun. Timișoara a fost îngreunată, iar nu îmbunătățită.

Referitor la încălcarea prevederilor art. 136 alin. (8) și (9) din OUG nr. 57/2019, privind „proiectul de hotărâre” ce a stat la baza emiterii HCLMT nr. 578/2023, prima instanță de judecată a reținut faptul că, din înscrisurile existente în dosarul administrativ se poate constata că proiectele de hotărâri au fost suspendate dezbaterii comisiilor de specialitate și avizul a fost adoptat în unanimitate, astfel că nu au fost încălcate dispoziții legale antemenționate.

În ceea ce privește susținerile în sensul că dezbateră publică din 13.12.2023 s-a realizat pur formal, precum și faptul că desfășurarea dialogului social și consultarea sindicatului nu s-a realizat, prima instanță de judecată, în mod corect, a reținut faptul că, în cauza dedusă judecătii s-a făcut dovada că proiectul de hotărâre a fost afișat pe site-ul UAT Municipiul Timișoara, aspect necontestat de reclamanti, iar la data de 13.12.2023, data stabilită pentru această dezbateră publică, s-a prezentat reprezentatul Sindicatului Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al mun. Timișoara, așa cum rezultă din minuta încheiată cu acea ocazie.

Referitor la criticile formulate cu privire la respingerea, de către un număr de unsprezece consilieri locali, în cadrul ședinței Consiliului Local al Municipiului Timișoara din data de 19.12.2023, a solicitării domnului Tiberiu Negrei - președintele Sindicatului Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local - de a lua cuvântul în cadrul acelei ședințe, prima instanță de judecată a reținut faptul că aprobarea sau respingerea unei astfel de solicitări nu poate reprezenta o condiție de legalitate sau valabilitate a hotărârii adoptate, respectiv HCLMT nr. 578/19.12.2023, cât timp dispozițiile art. 138 Cod administrativ care reglementează desfășurarea ședințelor consiliului local nu prevăd un asemenea drept, iar premisele existenței unui dialog real între reprezentanții salariaților și autoritatea publică au fost asigurate prin publicarea proiectului, invitația de a adresa propuneri, organizarea consultării și a dezbaterii publice pe marginea proiectului.

Referitor la nerespectarea art. 3 din HCLMT nr. 578/19.12.2023, care prevede că, pentru respectarea drepturilor de carieră ale funcționarilor și ale personalului contractual ale căror posturi sunt afectate de reorganizare, este prevăzut un termen de minimum 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii pentru aplicarea procedurilor legale stabilite de OUG nr. 57/2019 și Codul Muncii, prima instanță de judecată a respins această apărare întrucât regulamentul privind testarea profesională se aplică exclusiv în situația în care, în cadrul aceleiași structuri supuse reorganizării, existau mai mulți funcționari publici ori personal contractual care dețineau aceeași funcție, doar în aceste cazuri, departajarea între titulari urma să se realizeze prin examen ori, din înscrisurile existente la dosar (Anunțul nr. IF2024-001223/11.01.2024), reiese că membra de sindicat Gyulai Mădălina Mihaela nu se regăsea într-o astfel de situație, deoarece în cadrul compartimentului în care era încadrată nu existau alți funcționari care să ocupe aceeași funcție, astfel încât să se impună organizarea unui examen de testare profesională, ca urmare a reorganizării în temeiul HCLMT nr. 578/19.12.2023. Raportat la această situație, prima instanță de judecată a constatat că nu are nicio relevanță faptul că decizia aprobării regulamentului de organizare a examenului și notificarea pentru informarea asupra desfășurării au fost emise înainte de împlinirea termenului prevăzut de art. 3 din HCLMT nr. 578/19.12.2023 și nici faptul că data stabilită pentru desfășurarea propriu-zisă a examenului este anterioară expirării acestui termen.

De asemenea, criticile privind încălcarea dispozițiilor art. 506 și 519 Cod administrativ, cu privire la transferul funcționarilor publici și la eliberarea din funcția publică, nu au putut fi reținute, cât timp reorganizarea instituției a avut la bază creșterea normativului de personal, dispozițiile Legii nr. 296/2023 derogatorie parțial de la dispozițiile Codului administrativ aplicându-se cu prioritate. Nu se poate susține că au fost eludate dispozițiile art. 506 și art. 519 Cod administrativ deoarece Legea nr. 296/2023 impune noi criterii privind organizarea structurilor (ex. praguri minime pentru servicii și direcții), ceea ce poate determina transformarea unor structuri în compartimente și implicit desființarea unor funcții de execuție sau de conducere. Totodată, prima instanță de judecată nu a putut reține încălcarea prevederilor art. 506 și art. 519 Cod administrativ prin raportare la faptul că în cadrul Direcției Fiscale existau deja posturi vacante care puteau fi desființate pentru a se atinge procentul impus de lege, fără afectarea angajaților activi întrucât prin adresa nr. IF 2023-064639/13 decembrie 2023, s-a adus la cunoștință că erau libere 9 posturi în Direcția Fiscală - din care 6 posturi au

fost desființate, iar diferența de 3 erau posturi unice: un post de director executiv și două de auditor principal - nu au fost supuse reorganizării, dar reclamanta nu îndeplinea condițiile de ocupare legale pentru acestea.

Mai mult, prima instanță de judecată a apreciat, în mod întemeiat, faptul că instituția noastră a respectat obligația legală de punere a funcțiilor disponibile la dispoziția funcționarilor publici ale căror posturi sunt reduse, obligație ce a fost asumată prin Raportul de specialitate nr. IF2023-59217/17.11.2023 din moment ce membra de sindicat Gyulai Mădălina Mihaela a fost informată despre serviciile, compartimentele și posturile prevăzute în organigramă, după reorganizare, precum și despre numirea funcționarilor publici în noile posturi și, respectiv eliberarea din funcțiile publice deținute.

Mai mult, din înscrisurile existente la dosar reiese că Directorul Executiv al Direcției Fiscale a mun. Timișoara a solicitat Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante, conform adresei nr. IF2024-010063/14.02.2024, listă ce a fost comunicată membrei de sindicat Gyulai Mădălina Mihaela, prin e-mail, în data de 23.02.2024, însă aceasta nu a formulat nicio solicitare de transfer până la momentul eliberării din funcție.

Prin prisma dispozițiilor legale mai sus evocate și prin raportare la criticile formulate, prima instanță de judecată a constatat și faptul că inclusiv actele administrative subsecvente HCLMT nr. 578/19.12.2023 au fost în mod legal adoptate, motiv pentru care a respins și cererea de anulare a acestora.

De asemenea, în aplicarea principiului accesorium sequitur principale, prima instanță de judecată a respins și cererea reclamantului de obligare a pârâților Directorul Executiv al Direcției Fiscale a mun. Timișoara și Direcția Fiscala a mun. Timișoara la emiterea unei decizii de reintegrare și de obligare a pârâtei Direcția Fiscala a mun. Timișoara la plata unei despăgubiri.

Raportat la considerentele primei instanței de judecată, apreciem ca soluția dată asupra fondului litigiului este temeinică și legală, motiv pentru care solicităm instanței de recurs să dispună respingerea recursului formulat ca fiind neîntemeiat, în speță nefiind incidente motivele de casare prevăzute de art. 488, alin. 1, pct. 6 și pct. 8 din Codul de procedura civilă.

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de dispozițiile art. 488, alin. 1, pct. 6 din Codul de procedură civilă, arată instanței de recurs faptul că, așa cum se poate observa din considerentele sentinței recurate, prima instanță de judecată a motivat, în mod corespunzător, soluția data, în considerentele acesteia neputând fi identificate nici motive contradictorii și nici motive străine de natura cauzei, în speță nefiind incident, astfel, acest motiv de casare.

Astfel, din lecturarea sentinței recurate se poate observa faptul că judecătorul fondului a redat argumentele care au stat la baza pronunțării hotărârii, acestea fiind redată într-o manieră clară, aptă să facă accesibil raționamentul avut în vedere la adoptarea soluției.

Apreciază și faptul că, sentința recurată prezintă, toate elementele art. 425, alin. 1, lit. b) din Codul de procedură civilă, iar instanța de fond a analizat probele administrate, a indicat și interpretat articolele de lege considerate a fi relevante și a justificat soluția dispusă printr-un raționament care nu este contradictoriu.

În jurisprudența sa, Înalta Curtea de Casație și Justiție a explicat ipotezele care se circumscriu acestui motiv de casare: „Într-un prim considerent, Înalta Curte arată că se circumscrie motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 C.proc.civ. nemotivarea hotărârii, motivarea sa contradictorie sau prezentarea, de către instanța a cărei hotărâre este recurată, numai a motivelor străine de natura pricinii. Așadar, o hotărâre nu poate fi casată în recurs dacă, pe lângă motive adecvate, care explica sistematic și logic raționamentul instanței care a pronunțat soluția, aceasta cuprinde aprecieri de circumstanță care nu reprezintă cauza principală sau relevantă a hotărârii prin care s-a soluționat procesul. [...] De asemenea, nu reprezintă motive străine de natura pricinii acele considerente ale instanței de apel care, fundamentându-se pe probele administrate, exprimă concluziile proprii ale instanței asupra

faptelor, [...]. În realitate, recurenta critică modalitatea în care instanța de apel a evaluat starea de fapt pe care s-a întemeiat decizia atacată pe baza probelor administrate, într-o manieră pe care aceasta o consideră incorectă deoarece nu corespunde cu propria sa viziune asupra temeiniciei acțiunii. Reamintind că temeinicia stării de fapt reținute de instanța devolutivă nu poate fi repusă în discuție în calea extraordinară de atac a recursului, înalta Curte arată că motivele de nelegalitate astfel formulate nu se circumscriu și nu pot fi analizate din perspectiva prefigurată de reclamant, aceea a prezentării unor motive străine de natura pricinii de către instanța de apel, astfel că și acest motiv de recurs va fi înlăturat” (Secția a II-a civilă - Decizia nr. 197/2021).

În subsidiar, în cazul în care se va aprecia ca fiind incident acest motiv de casare și se dispune admiterea prezentului recurs și casarea hotărârii recurate, la rejudecarea pe fond a cauzei, solicită a se avea în vedere următoarele aspecte:

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul ca judecătorul fondului nu a oferit nici o dezlegare, din considerentele sentinței recurate lipsind motivele pentru care au fost înlăturate aspectele invocate cu referire la încălcarea normelor imperative prevăzute de art.7, alin. 10 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, arată instanței de recurs faptul ca, chiar dacă analiza acestor aspecte excedă competenței instituției pârâte, apreciază totuși că dezbaterile publice a fost organizată cu respectarea dispozițiilor legale mai sus invocate, pe site-ul Primăriei Municipiului Timișoara, la secțiunea Transparența, Dezbateri publice 2023 regăsindu-se Minuta dezbaterii publice din data de 13.12.2023 referitoare la proiectul de hotărâre privind modificarea și aprobarea organigramei, a statului de funcții și a regulamentului de organizare și funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara.

Astfel, așa cum, în mod corect, a reținut și prima instanță de judecată, în cauza dedusă judecării s-a făcut dovada că proiectul de hotărâre a fost afișat pe site-ul HAT Municipiul Timișoara, aspect necontestat de către recurentul-reclamant, iar la data de 13.12.2023, data stabilită pentru această dezbatere publică, s-a prezentat reprezentatul Sindicatului Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al mun. Timișoara, așa cum rezultă din minuta încheiată cu acea ocazie, premisele existenței unui dialog real între reprezentanții salariaților și autoritatea publică fiind asigurate prin publicarea proiectului, invitația de a adresa propuneri, organizarea consultării și a dezbaterii publice pe marginea proiectului.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul ca judecătorul fondului nu a oferit nici o dezlegare, din considerentele sentinței recurate lipsind motivele pentru care au fost înlăturate aspectele invocate cu referire la încălcarea normelor legale prevăzute de art. 373 din OUG nr. 57/2019, în speță a principiului stabilității în exercitarea funcției publice, arată instanței de recurs faptul că, chiar dacă stabilitatea în exercitarea funcției publice este unul dintre principiile prevăzute, în mod expres, de către dispozițiile art. 373 din OUG nr. 57/2019 din Codul administrativ, în practica, legislația a prevăzut numeroase situații în care, independent de voința unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, au fost impuse reduceri ale numărului de posturi/reduceri de personal, reduceri pe care acestea au fost nevoite să le pună în aplicare.

Ori, potrivit dispozițiilor art. XVII, alin. 8 din Legea nr. 296/26.10.2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, legiuitorul a prevăzut, în mod imperativ, faptul ca numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se reduce cu 10% începând cu data de 1 noiembrie 2023.

Față de cele menționate, arată instanței de recurs faptul ca nu se poate reține faptul că HCLMT nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara ar fi fost adoptată cu încălcarea principiului stabilității în exercitarea

funcției publice atâta timp cât Consiliul Local al Municipiului Timișoara a pus în aplicare dispozițiile legale mai sus menționate care prevedeau, în mod imperativ, faptul că numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se reduce cu 10% începând cu data de noiembrie 2023.

În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de dispozițiile art. 488, alin. 1, pct.8 din Codul de procedură civilă, arată instanței de recurs faptul că prima instanță de judecată a aplicat și interpretat, în mod corect, normele de drept material raportat la întregul material probator administrat, în speță nefiind incident, astfel, nici acest motiv de casare.

În subsidiar, în cazul în care instanța va aprecia ca fiind incident acest motiv de casare și va dispune admiterea prezentului recurs și casarea hotărârii recurate, la rejudecarea pe fond a cauzei, solicită a se avea în vedere următoarele aspecte:

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul că adoptarea HCLMT nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara nu se justifică în raport de situația posturilor vacante existente în cadrul instituției pârâte, arată instanței de recurs faptul că aceste aspecte nu pot fi reținute întrucât, așa cum s-a arătat și în fața primei instanțe de judecată, numărul de posturi vacante existente la nivelul instituției pârâte la data adoptării HCLMT nr.578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara nu era suficient pentru a da aplicabilitate dispozițiilor alin.8 al art. XVII din Legea nr. 296/26.10.2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung.

Potrivit dispozițiilor art. XVII, alin.8 din Legea nr. 296/26.10.2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung:

Articolul XVII

(8) Numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, stabilit potrivit art. III alin. (8A1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din anexa la respectiva ordonanță de urgență se reduce cu 10% începând cu data de 1 noiembrie 2023.

Astfel, arată instanței de recurs faptul că anterior adoptării HCLMT nr.578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, așa cum și rezulta din cuprinsul Adresei nr. IF2023-064639/13.12.2023 la nivelul instituției pârâte existau, într-adevăr, un număr de 9 posturi vacante dintre care 6 posturi vacante au fost desființate ca urmare a reducerii numărului maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități subdiviziuni administrativ-teritoriale cu 10% , restul de 3 posturi vacante reprezentând posturi unice (1 post-Director executiv și 2 posturi - Auditori principali) care nu au putut fi desființate.

Însă, pentru a da aplicabilitate dispozițiilor alin. 8 al art. XVII din Legea nr. 296/26.10.2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, instituția pârâtă a fost nevoită să procedeze la desființarea atât a celor 6 posturi vacante, cât și a unui număr de 10 posturi ocupate, posturi printre care se număra și cel al recurenteii-reclamante Gyulai Madalina Mihaela.

Față de cele menționate, arată instanței de recurs faptul că susținerile recurentului-reclamant în sensul că adoptarea HCLMT nr.578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara nu s-ar justifica în raport de situația posturilor vacante existente în cadrul instituției noastre sunt neîntemeiate.

De asemenea, arată instanței de judecată și faptul ca instituția pârâtă este un serviciu public cu personalitate juridică distinctă aflat sub autoritatea Primarului Municipiului Timișoara, înființată în baza Hotărârii Consiliului Local nr. 125/24.04.2007, astfel încât aprecierea existenței unor funcții publice vacante corespunzătoare trebuie făcuta raportat strict la nivelul instituției (Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara) și nu la nivelul întregului aparat de specialitate sau la nivelul Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara așa cum apreciază recurentul-reclamant, instituția pârâtă având, așa cum am arătat mai sus, personalitate juridică distinctă.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul încălcării articolului LXIX din O.U.G. nr. 115/2023 privind prorogarea termenului inițial stabilit în Legea nr. 296/2023 până la data de 30.06.2024, arată instanței de recurs faptul că, contrar susținerilor acestuia prorogarea până la data de 30.06.2024 a termenului prevăzut la alin.3, art. XVH, alin.6 al art. XVIIH, alin.7 art. XX și alin.7 art. XXIX din Legea nr.296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung nu determina imposibilitatea de a pune în aplicare măsurile privind reorganizarea structurilor funcționale ca urmare a aplicării prevederilor art. XVH-XXH din Legea nr. 296/26.10.2023 anterior termenului nou instituit.

Arată instanței de recurs și faptul ca potrivit prevederilor art. XVII-XXII din Legea nr. 296/ 26.10.2023 privind unele măsuri fiscal - bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, măsurile privind reorganizarea structurilor funcționale ca urmare a aplicării prevederilor acestui act normativ se aprobau, obligatoriu, în condițiile legii, până la data de 31 decembrie 2023.

Ulterior punerii în circuit a actelor administrative de punere în aplicare a dispozițiilor legale anterior menționate, la data de 15.12.2023, prin OUG nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, legiuitorul a dispus prorogarea până la data de 30.06.2024 a termenului prevăzut la alin. 3 art. XVH, alin. 6 al art. XVIIH, alin. 7 art. XX și alin.7 art. XXIX din Legea nr.296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung.

De asemenea, arată instanței de recurs faptul ca art. LXIX din OUG nr. 115/2023 vizează doar prorogarea termenului prevăzut la alin.3 al art. XVH, nu și al termenului prevăzut la alin. 8 al acestui articol, care stipulează, fără echivoc faptul ca numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități administrativ teritoriale, stabilit potrivit art. III alin. (8A1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din anexa la respectiva ordonanță de urgență se reduce cu 10% începând cu data de 1 noiembrie 2023.

Așa cum s-a arătat mai sus, potrivit dispozițiilor art. XVII, alin. 8 din Legea nr. 296/26.10.2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung:

Articolul XVII

(8) Numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități subdiviziuni administrativ-teritoriale, stabilit potrivit art. III alin. (8A1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63 2010 pentru modificarea și completarea Le aii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din anexa la respectiva ordonanță de urgență se reduce cu 10% începând cu data de 1 noiembrie 2023.

Astfel, așa cum în mod corect, a apreciat și prima instanță de judecată, aceasta prorogare instituită la 15.12.2023 nu determina imposibilitatea de a pune în aplicare a măsurilor privind reorganizarea structurilor funcționale ca urmare a aplicării prevederilor art. XVII-XXI din Legea nr. 296/26.10.2023 anterior termenului maximal nou instituit, ci doar prelungește termenul de punere în aplicare a acestora de la 31.12.2023 la 30.06.2024, fără a ne exonera de obligativitatea respectării măsurilor impuse de prevederile Legii nr. 296/26.10.2023.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul că HCLMT nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscala a Municipiului Timișoara a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 136 și art. 488-489 din OUG nr. 57/2019 fără consultarea prealabilă a comisiei paritare, lipsind astfel avizul consultativ al acestei comisii, condiție imperativă prealabilă adoptării de către Consiliul Local al unor astfel de hotărâri, arată instanței de recurs faptul ca, potrivit dispozițiilor art. 489 din OUG nr. 57/2019 din Codul administrativ, comisiile paritare sunt consultate la stabilirea măsurilor de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice pentru care sunt constituite, ori, contrar susținerilor recurentului-reclamant, în speța, nu ne aflăm în aceasta situație întrucât nu se poate aprecia faptul ca reorganizarea efectuată în temeiul prevederilor Legii nr. 296/26.10.2023 privind unele masuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung prin HCLMT nr.578/19.12.2023 ar avea ca efect eficientizarea activității instituției prin îmbunătățirea acesteia ci, din contra, prin reducerea cu 10% a numărului de personal s-a îngreunat activitatea instituție prin preluarea unor atribuții suplimentare de către ceilalți angajați.

Prin urmare, având în vedere faptul ca reorganizarea impusă de Legea nr. 296/26.10.2023 nu este una de natura să aducă îmbunătățiri activității entității, prevederile art. 489, alin. 1, lit. a) din OG. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ care indica rolul consultativ al comisiilor paritare în situațiile în care se iau masuri de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice nu își găsesc aplicabilitatea în speță, susținerile recurentului-reclamant fiind, astfel, neîntemeiate.

Consideră chiar că recurentul-reclamant face o confuzie între avizul comisiilor de specialitate a consiliului local și avizul comisiei paritare, aviz care așa cum am arătat mai sus nu era necesar.

În acest sens, arată instanței de recurs faptul că, potrivit dispozițiilor art. 124 din OG. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, membrii ai comisiilor de specialitate ale consiliului local pot fi doar consilierii locali, iar așa cum, în mod corect, a reținut și prima instanță de judecată, din înscrisurile existente în dosarul administrativ se poate constata că proiectul de hotărâre a fost suspus dezbaterii comisiilor de specialitate și avizul a fost adoptat în unanimitate astfel că, în speță, nu au fost încălcate prevederile art. 136 alin. (8) și (9) din OUG nr. 57/2019.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul ca HCLMT nr.578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscala a Municipiului Timișoara a fost adoptată cu nesocotirea prevederilor legale privind transparenta decizională. dezbateră publică din 13.12.2023 realizându-se pur formal, arată instanței de recurs faptul că, contrar susținerilor acestuia, reprezentatul Sindicatului Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al mun. Timișoara a fost prezent la dezbateră publică organizată, a luat cuvântul în cadrul acesteia, toate aceste aspecte fiind consemnate în cuprinsul minutei încheiate cu această ocazie, motiv pentru care susținerile acestuia apar ca fiind neîntemeiate.

De asemenea, arată instanței de recurs și faptul că recurentul-reclamant face, din nou, o confuzie între dreptul de a lua cuvântul în cadrul dezbaterii publice organizate (drept acordat

acestuia așa cum rezulta acest lucru din minuta dezbaterii publice) și posibilitatea de a lua cuvântul în cadrul ședinței de plen a consiliului local în ceea ce privește punctele de pe ordinea de zi, posibilitate pe care acesta susține că nu a avut-o întrucât solicitarea sa a fost respinsă de un număr de 11 consilieri locali în cadrul ședinței de Consiliu Local al Municipiului Timișoara din data de 19.12.2023.

Chiar dacă explicarea modului în care persoanele interesate pot participa și lua cuvântul în cadrul ședințelor consiliului local, în condițiile prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a consiliului local excedă competențelor instituției pârâte, putem aprecia, totuși, ca respingerea solicitării d-lui. Negrei de a lua cuvântul în cadrul ședinței de plen a consiliului local nu reprezenta o condiție de valabilitate a HCLMT nr.578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara atâta timp cât legiuitorul nu a prevăzut, în mod expres, acest lucru.

Așa cum a reținut, în mod întemeiat, prima instanță de judecată aprobarea sau respingerea unei astfel de solicitări nu poate reprezenta o condiție de legalitate sau valabilitate a hotărârii adoptate, respectiv HCLMT nr. 578/19.12.2023, cât timp dispozițiile art. 138 Cod administrativ care reglementează desfășurarea ședințelor consiliului local nu prevăd un asemenea drept, iar premisele existenței unui dialog real între reprezentanții salariaților și autoritatea publică au fost asigurate prin publicarea proiectului, invitația de a adresa propuneri, organizarea consultării și a dezbaterii publice pe marginea proiectului.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul ca decizia de eliberare din funcția publică este lovită de nulitate absolute fiind încălcate dispozițiile art. 519 coroborate cu cele ale art. 506 din OUG nr. 57/2019 în condițiile existenței unor numeroase funcții publice vacante corespunzătoare cu respectarea numărului maxim de posturi aprobate, arată instanței de recurs faptul ca, așa cum s-a arătat mai sus, pentru a da aplicabilitate dispozițiilor alin.8 al art. XVII din Legea nr. 296/26.10.2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, instituția noastră a fost nevoită să procedeze la desființarea atât a celor 6 posturi vacante cât și a unui număr de 10 posturi ocupate, posturi printre care se număra și cel al recurente-reclamante Gyulai Mădălina Mihaela.

Așa cum s-a arătat în fața primei instanțe de judecată, la nivelul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, nu a existat la data comunicării Preavizului nr. IF2024-5304/29.01.2024 și, ulterior, a Deciziei nr. 273/27.02.2024 privind eliberarea din funcția publică a doamnei GYULAI Mădălina Mihaela- consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 3, în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nici o funcție publică vacanta corespunzătoare funcției publice deținute de către recurenta-reclamantă, în speța neputându-se face aplicabilitatea dispozițiilor art. 519, alin.7 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, iar așa cum rezulta acest lucru atât din cuprinsul Preavizului nr. IF2024-5304/29.01.2024, cât și din cuprinsul Deciziei nr. 273/27.02.2024, recurente-reclamante i-a fost adus la cunoștință faptul că în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nu exista funcții publice vacante corespunzătoare postului ocupat de aceasta.

În schimb, în ceea ce privește lista funcțiilor publice vacante din cadrul autorităților și instituțiilor publice la nivelul județului Timiș existente în evidentele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, arată instanței de recurs faptul ca instituția pârâtă, cu respectarea dispozițiilor art. 519, alin. 9 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ a solicitat, în perioada de preaviz, Agenției Naționale a Funcționarilor Publici să le comunice o listă a acestor funcții publice vacante conform Adresei nr. IF2024-010063/14.02.2024, lista transmisă de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici fiindu-i comunicată recurente-reclamante, pe email, la data de 23.02.2024, aceasta neexercitându-și, până la data eliberării sale din funcție, dreptul de a solicita transferul la cerere pe unul dintre aceste funcții publice vacante.

Având în vedere cele menționate mai sus, arată instanței de recurs faptul că recurentul-reclamant face o confuzie între funcțiile publice despre care susține ca ar fi fost vacante la nivelul instituției la data eliberării din funcție a acesteia și funcțiile publice vacante, la aceeași data, în cadrul autorităților și instituțiilor publice la nivelul județului Timiș.

Ori, așa cum s-a arătat mai sus, la nivelul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, nu a existat la data comunicării Preavizului nr. 11 2024-5304/29.01.2024 și, ulterior, a Deciziei nr. 273/27.02.2024 privind eliberarea din funcția publică a doamnei GYULAI Mădălina Mihaela-consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 3, în cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nici o funcție publică vacanta corespunzătoare funcției publice deținute de către recurenta-reclamantă (existând doar cele 3 posturi unice (1 post-Director executiv și 2 posturi - Auditori principali) nesupuse reorganizării pentru care aceasta nu îndeplinea condițiile de ocupare prevăzute de lege, iar pentru funcțiile publice vacante din cadrul autorităților și instituțiilor publice la nivelul județului Timiș aceasta nu și-a exercitat, până la data eliberării sale din funcție, dreptul de a solicita transferul la cerere.

În ceea ce privește lipsa de motivare a actului administrativ, arată instanței de recurs faptul că motivarea actului administrativ decizional trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată. Aceasta poate fi apreciată și prin considerente legate de aspecte reținute în cuprinsul unor acte premergătoare atunci când actele respective conțin ele însele suficiente elemente pentru fundamentarea deciziei subsecvente, astfel încât sunt redade elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate. Ori, așa cum rezultă din cuprinsul HCLMT nr. 578/19.12.2023 se solicită, emitentul face referire la actele care au stat la baza emiterii actului, enumerând totodată temeiurile de drept pentru care este necesară reorganizarea.

Astfel, prima instanță de judecată, în mod corect, a apreciat faptul că HCLMT nr. 578/19.12.2023 a fost adoptată, printre altele, în temeiul art. XVII - XXII din Legea nr. 296/2023 prin această lege fiind reglementate unele măsuri fiscal-bugetare pentru a consolida sustenabilitatea financiară a României pe termen lung astfel încât statul român și unitățile sale administrativ-teritoriale să poată susține din fonduri publice finanțarea tuturor categoriilor de servicii publice destinate cetățenilor la un nivel calitativ și competitiv impus de standardele europene, fiind impuse în acest scop măsuri economico-financiare referitoare la instituțiile publice printre care și reducerea numărului maxim de posturi, desființarea funcțiilor vacante, desființarea funcției publice de șef birou și creșterea normativului de personal pentru funcționarea structurilor organizatorice reprezentate de servicii, direcții și direcții generale astfel cum era acesta prevăzut de art. 391 Cod administrativ.

Prima instanță de judecată a concluzionat și faptul că în actele premergătoare hotărârii de consiliu local atacate, respectiv în Raportul de specialitate nr. IF2023-59217/17.11.2023 și Referatul de aprobare a proiectului de hotărâre nr. TMI2023-013354/22.11.2023 al Primarului Municipiului Timișoara este motivată necesitatea reorganizării Direcției Fiscale a mun. Timișoara în scopul punerii în aplicare a prevederilor Legii nr. 296/2023, iar măsurile se referă la: reducerea cu 10% a numărului de posturi existente în organigramă la data intrării în vigoare a actului normativ, desființarea funcțiilor de șef birou și a structurilor organizatorice funcționând ca birouri, modificarea normativului minim de personal pentru serviciile funcționale și diminuarea procentului maxim al funcțiilor publice de conducere de la 12% la 8% din totalul posturilor aprobate, arătându-se, în concret, cu referire la structura fiecărui serviciu și compartiment în ce modalitate se reorganizează și care va fi noua componență.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul ca pârâțul Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara a dispus împotriva reclamantei Gyulai Mădălina Mihaela cea mai aspră măsură avută la dispoziției ca expresie a modului de exercitare a prerogative sale organizatorice, arată instanței de recurs faptul că încetarea

raportului de serviciu al recurentei-reclamante a avut loc prin eliberarea din funcție a acesteia, în urma reorganizării instituției, prin desființarea postului ocupat de aceasta în baza unei hotărâri a Consiliului Local al Municipiului Timișoara, nefiind nici consecința exercitării unei prerogative a conducătorului instituției și nici consecința aplicării vreunei sancțiuni disciplinare.

În ceea ce privește susținerile recurentului-reclamant în sensul ca examenul de testare profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul DFMT ale căror posturi au fost supuse reorganizării conform HCLMT nr. 578/19.12.2023 cu proba scrisă în data de 22 ianuarie 2024 este nelegal, arată instanței de recurs faptul că, așa cum rezultă din cuprinsul Deciziei nr.3/09.01.2024 privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a examenului de testare profesională a funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, ale căror posturi au fost suspendate reorganizării, dispozițiile prezentei decizii și a regulamentului astfel aprobat se aplica doar în cazul existenței mai multor funcționari publici/personal contractual din cazul aceleiași structuri supusa reorganizării care dețin aceeași funcție publică, pentru departajarea acestora fiind necesar organizarea unui examen ori recurenta-reclamantă Gyulai Mădălina Mihaela nici măcar nu s-a aflat în aceasta situație întrucât în cadrul compartimentului în care aceasta a fost angajată nu au existat și alți funcționari publici care să dețină aceeași funcție astfel încât pentru departajarea acestora să fie necesară organizarea unui examen de testare profesională.

Chiar din cuprinsul Anunțului nr. IF2024-001223/11.01.2024 privind organizarea și desfășurarea examenului de testare profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din cadrul DFMT ale căror posturi au fost supuse reorganizării conform HCLMT nr. 578/19.12.2023, rezulta faptul că postul deținut de către recurenta-reclamantă Gyulai Mădălina Mihaela nu s-a aflat printre posturile supuse reorganizării pentru care era necesară organizarea examenului de testare profesională astfel încât nu vedem care este interesul acesteia în anularea acestora.

De asemenea, arată instanței de recurs și faptul că, așa cum în mod corect a reținut prima instanță de judecată nu are nicio relevanță faptul că decizia aprobării regulamentului de organizare a examenului și notificarea pentru informarea asupra desfășurării au fost emise înainte de împlinirea termenului prevăzut de art. 3 din HCLMT nr. 578/19.12.2023 și nici faptul că data stabilită pentru desfășurarea propriu-zisă a examenului este anterioară expirării acestui termen atâta timp cât membră de sindicat Gyulai Mădălina Mihaela nu se regăsea într-o astfel de situație, deoarece în cadrul compartimentului în care era încadrată nu existau alți funcționari care să ocupe aceeași funcție, astfel încât să se impună organizarea unui examen de testare profesională, ca urmare a reorganizării în temeiul HCLMT nr. 578/19.12.2023.

Mai mult, arată instanței de recurs și faptul că examenul de testare profesională a funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara nu poate fi asimilat unui concurs de recrutare în funcția publică, dispozițiile HG nr. 611/2008 invocate de către recurentul-reclamant fiind oricum abrogate de litera b), alineatul (1), articolul XIX din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 121/21 decembrie 2023, iar dispozițiile art. 618 din OUG nr. 57/2019 fiind abrogate de punctul 65, articolul I din același act normativ.

Având în vedere cele mai sus menționate, solicită instanței de judecată respingerea recursului formulat de către recurentul-reclamant Sindicatul Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara în reprezentarea doamnei Gyulai Madalina Mihaela împotriva Sentinței civile nr. 354/24.04.2025 ca fiind neîntemeiat.

În drept, și-a întemeiat prezenta întâmpinare pe dispozițiile art. 205 din Codul de procedura civilă precum și pe celelalte dispoziții legale invocate în cuprinsul acesteia.

Solicită judecarea cauzei și în lipsă în baza art. 223 și art. 41 1 din Codul de procedură civilă.

Prin **răspuns la întâmpinare** recurenta a solicitat, în esență, admiterea recursului astfel cum a fost formulat.

Analizând recursul declarat, prin prisma motivelor invocate, a probelor administrate, precum și prin aplicarea art. 488 și următoarele Noul Cod de procedură civilă, Curtea apreciază că acesta este întemeiat.

Cu titlu prealabil, Curtea observă că împotriva aceleiași sentințe au fost formulate două cereri de recurs: una prin organizația sindicală care a promovat acțiunea în reprezentarea membrei sale, cealaltă de către titulara dreptului dedus judecății, în nume propriu, prin avocat ales. Ambele cereri emană însă de la aceeași parte în raportul juridic dedus judecății – doamna Gyulai Mădălina Mihaela –, sindicatul acționând în reprezentarea membrului de sindicat, iar nu în valorificarea unui drept propriu.

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 C.pr.civ. Curtea reține că art. 425 alin. (1) lit. b) C.pr.civ. impune ca hotărârea să cuprindă considerentele, în care se vor arăta obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

Motivul de casare reglementat de art. 488 alin. (1) pct. 6 C.pr.civ. acoperă trei ipoteze distincte ale aceluiași viciu – nemotivarea hotărârii –, respectiv lipsa motivelor, existența unor motive contradictorii și existența unor motive străine de natura cauzei. Obligația de motivare, componentă a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, nu presupune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de părți, ci un răspuns la acele critici și apărări care sunt decisive pentru soluționarea cauzei, calitatea motivării fiind dată nu de volumul considerentelor, ci de valoarea juridică a argumentelor și de corectitudinea raționamentului care a fundamentat soluția.

Analizând sentința recurată prin prisma acestor exigențe, Curtea reține că acest motiv de casare nu este fondat.

Astfel, în ceea ce privește critica întemeiată pe art. 7 alin. (10) lit. c) din Legea nr. 52/2003, respectiv pe neparticiparea inițiatorului proiectului de hotărâre la dezbaterea publică, prima instanță nu a fost investită cu o asemenea critică. Redarea textului art. 7 alin. (9)–(11) în cuprinsul cererii de chemare în judecată nu echivalează cu invocarea, ca motiv distinct de nelegalitate, a absenței inițiatorului – împrejurare de fapt care nu a fost afirmată și nici pusă în discuție în fața Tribunalului Timiș. Cum instanța nu poate fi ținută să răspundă unei critici cu care nu a fost investită, omisiunea invocată nu există, iar critica astfel formulată direct în calea de atac este și inadmisibilă prin raportare la art. 488 alin. (2) C.pr.civ., nefiind un motiv de ordine publică și neputând fi invocată omisso medio.

În ceea ce privește criticile întemeiate pe art. 7 alin. (10) lit. d) din Legea nr. 52/2003 și pe art. 373 din O.U.G. nr. 57/2019, Curtea observă că prima instanță a analizat, în ansamblul lor, atât motivul de nelegalitate privind transparența decizională – expunând, cu trimitere la înscrisurile dosarului, motivele pentru care a apreciat că procedura de consultare publică a fost respectată –, cât și caracterul obligatoriu al măsurii de reducere a posturilor, impusă de Legea nr. 296/2023. Împrejurarea că răspunsul dat nu se raportează punctual la fiecare dintre textele invocate nu echivalează cu lipsa motivelor, în sensul art. 488 alin. (1) pct. 6 C.pr.civ.

În consecință, criticile subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 C.pr.civ. urmează a fi înlăturate.

Cu privire la motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ. ce vizează legalitatea H.C.L.M.T. nr. 578/19.12.2023, Curtea constată că recurenta a formulat mai multe critici ce vor fi analizate separat în cele ce urmează:

Astfel, criticile privind justificarea măsurii de reorganizare și prorogarea termenelor prin O.U.G. nr. 115/2023, urmează a fi respinse ca nefondate.

Potrivit art. XVII alin. (8) din Legea nr. 296/2023, numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, stabilit potrivit art. III alin. (8¹) din O.U.G. nr. 63/2010, se reduce cu 10% începând cu data de 1 noiembrie 2023. Această obligație are caracter imperativ și nu a făcut obiectul prorogării dispuse prin art. LXIX din O.U.G. nr. 115/2023, care vizează exclusiv termenele prevăzute la art. XVII alin. (3), art. XVIII alin. (6), art. XX alin. (7) și art. XXIX alin. (7) din Legea nr. 296/2023.

Prorogarea unui termen semnifică amânarea datei-limită până la care o măsură trebuie pusă în aplicare, fără a institui o interdicție de a o adopta anterior acestei date. Împrejurarea că autoritatea publică locală a ales să adopte măsurile de reorganizare în luna decembrie 2023, iar nu până la 30.06.2024, nu constituie, prin ea însăși, un motiv de nelegalitate, cu atât mai mult cu cât la data inițierii proiectului de hotărâre și a întocmirii actelor premergătoare, 17.11.2023 respectiv 22.11.2023, termenul legal în vigoare era cel de 31.12.2023, prorogarea intervenind abia la 15.12.2023. Or, recurenta nu a probat, în concret, disfuncționalitățile pe care aplicarea anticipată a măsurilor le-ar fi produs și care ar fi apte să atragă nelegalitatea hotărârii.

De asemenea, din Raportul de specialitate nr. IF2023-59217/17.11.2023 și din Referatul de aprobare nr. TMI2023-013354/22.11.2023 rezultă expunerea motivelor de fapt și de drept ale reorganizării, cu prezentarea, pentru fiecare serviciu și compartiment, a modalității concrete de reorganizare. Existența unui număr de 9 posturi vacante la nivelul instituției, dintre care 6 au fost efectiv desființate, nu este de natură să înlăture caracterul justificat al măsurii la nivelul actului administrativ cu caracter normativ, în condițiile în care reducerea impusă de lege nu putea fi realizată exclusiv prin desființarea posturilor vacante. Împrejurarea că în aparatul de specialitate al primarului existau 89 de posturi vacante este, la rândul său, lipsită de relevanță în raport de obiectul hotărârii contestate, care privește exclusiv Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara, instituție cu personalitate juridică distinctă, înființată prin H.C.L. nr. 125/24.04.2007.

Curtea apreciază însă ca fiind fondată critica recurentei vizând lipsa avizului consultativ al comisiei paritare, această critică constituind și temeiul soluției de anulare a hotărârii consiliului local.

Potrivit art. 488 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019, în cadrul autorităților și instituțiilor publice se constituie comisii paritare, alcătuite dintr-un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici, respectiv de reprezentanții acestora. Conform art. 489 alin. (1) lit. a) din același act normativ, comisiile paritare sunt consultate la stabilirea măsurilor de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice pentru care sunt constituite, iar potrivit alin. (2), în exercitarea atribuțiilor, comisiile paritare emit avize consultative.

Prima instanță a reținut că un asemenea aviz nu era necesar, „cât timp hotărârea respectivă a fost adoptată pentru reorganizarea impusă prin Legea nr. 296/2023, respectiv reducerea cu 10% a numărului total de posturi, reorganizare prin care activitatea Direcției Fiscale a mun. Timișoara a fost îngreunată, iar nu îmbunătățită”. Această dezlegare reprezintă o aplicare greșită a normei de drept material, pentru argumentele ce succed.

În primul rând, interpretarea reținută condiționează incidența unei norme de procedură administrativă imperative de aprecierea, ulterioară și subiectivă, pe care însuși emitentul actului o face asupra efectelor măsurii adoptate. Or, o condiție de legalitate a procedurii de adoptare a actului administrativ nu poate fi lăsată la aprecierea autorității emitente, întrucât s-ar ajunge ca aceeași autoritate să determine, prin propria evaluare, dacă este ori nu ținută să respecte o obligație legală. O asemenea interpretare contravine principiului legalității, consacrat de art. 6 și art. 373 lit. a) din Codul administrativ, și lipsește norma de previzibilitate.

În al doilea rând, sintagma „măsurile de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice” din cuprinsul art. 489 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ trebuie

interpretată prin raportare la obiectul măsurii, iar nu la rezultatul pe care aceasta îl produce în concret. Or, aprobarea organigramei, a statului de funcții și a regulamentului de organizare și funcționare constituie, prin natura sa, măsura fundamentală de organizare a activității unei instituții publice. De altfel, chiar Raportul de specialitate nr. IF2023-59217/17.11.2023 și Referatul de aprobare nr. TMI2023-013354/22.11.2023 prezintă noua structură ca fiind aceea aptă să asigure exercitarea atribuțiilor legale ale instituției în noul cadru normativ, iar nicio autoritate publică nu adoptă o organigramă cu scopul declarat de a-și înrăutăți propria activitate.

În al treilea rând, interpretarea restrictivă reținută de prima instanță golește de conținut rolul comisiei paritare tocmai în ipoteza în care consultarea acesteia este cea mai necesară. Potrivit art. 489 alin. (3) și (4) din Codul administrativ, comisiile paritare monitorizează realizarea acordurilor colective încheiate între sindicatele reprezentative și autoritățile sau instituțiile publice și întocmesc rapoarte anuale privind respectarea acestora. Rezultă că finalitatea consultării este aceea de a asigura exprimarea unui punct de vedere organizat al funcționarilor publici cu privire la măsurile care le afectează situația profesională – or, în cauză, măsura adoptată a determinat desființarea a 16 posturi, dintre care 10 ocupate, și eliberarea din funcție a titularilor acestora.

În al patrulea rând, Curtea reține că, potrivit susținerilor recurente formulate la termenul din 14.01.2026, necontestate de intimați – reprezentanta Consiliului Local al Municipiului Timișoara arătând că nu poate confirma situația contrară –, pentru celelalte două proiecte de hotărâre având ca obiect aprobarea organigramei aparatului de specialitate al primarului, respectiv a Direcției Generale a Poliției Locale Timișoara, supuse aceleiași ședințe a Consiliului Local al Municipiului Timișoara din 19.12.2023 și întemeiate pe aceleași dispoziții ale Legii nr. 296/2023, avizul comisiei paritare a fost solicitat și depus. Practica administrativă a aceleiași autorități confirmă, așadar, că obligația de consultare era percepută ca aplicabilă, tratamentul diferențiat aplicat proiectului privind Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara fiind lipsit de justificare obiectivă.

Curtea subliniază că avizul comisiei paritare are caracter consultativ, în sensul că autoritatea emitentă nu este ținută de conținutul acestuia. Sancțiunea nulității nu intervine, așadar, pentru că actul ar fi fost adoptat fără a se ține seama de conținutul avizului, ci pentru că avizul nu a fost solicitat, deși solicitarea sa era obligatorie. Potrivit art. 136 alin. (8) lit. d) din Codul administrativ, fiecare proiect de hotărâre înscris pe ordinea de zi a ședinței consiliului local este supus dezbaterii numai dacă este însoțit, între altele, de „alte documente prevăzute de legislația specială”, categorie în care se încadrează și avizul consultativ al comisiei paritare, atunci când legea îl impune.

Nu poate fi primită nici apărarea potrivit căreia caracterul imperativ al obligației instituite de Legea nr. 296/2023 ar fi lipsit de obiect consultarea comisiei paritare, întrucât împrejurarea că reducerea numărului de posturi era obligatorie nu exonerează autoritatea deliberativă de respectarea condițiilor de procedură prevăzute de Codul administrativ pentru adoptarea hotărârii prin care această reducere este operată în concret.

Curtea reține, în fine, că viciul constatat are caracter substanțial, iar nu pur formal. Lipsa avizului a privat organul deliberativ de un element de informare pe care legea îl consideră necesar pentru adoptarea în cunoștință de cauză a hotărârii și a lipsit personalul afectat de singura modalitate prin care punctul său de vedere colectiv putea fi adus, în mod organizat, în fața consiliului local, anterior votului. Vătămarea astfel produsă nu poate fi înlăturată altfel decât prin anularea actului, în condițiile în care procedura prealabilă nu mai poate fi refăcută cu privire la o hotărâre deja adoptată și pusă în executare.

În consecință, H.C.L.M.T. nr. 578/19.12.2023 a fost adoptată cu încălcarea unei condiții de procedură prealabilă prevăzute imperativ de lege, viciu care atrage nelegalitatea actului administrativ și care este suficient, prin el însuși, pentru a determina anularea acestuia.

Așadar, Curtea constată că H.C.L.M.T. nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara a fost adoptată fără solicitarea și obținerea avizului consultativ al comisiei paritare, condiție prealabilă prevăzută imperativ de art. 488 și art. 489 din O.U.G. nr. 57/2019, viciu care atrage nelegalitatea acesteia și impune anularea ei.

Petitul de anulare a HCL fiind admis integral, nu se mai impune analiza celorlalte critici de nelegalitate, întrucât acestea nu ar putea conduce decât la aceeași soluție.

Reținând, așadar, că prima instanță a făcut o greșită aplicare a dispozițiilor art. 488 și art. 489 din O.U.G. nr. 57/2019, este incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ., urmând ca, în temeiul art. 496 alin. (2) și al art. 498 alin. (1) C.pr.civ., Curtea să caseze în parte sentința recurată și să rejudece cauza în limitele arătate în continuare.

Curtea constată că preavizul nr. IF2024-5304/29.01.2024, Decizia nr. 273/27.02.2024 privind eliberarea din funcția publică a recurente reclamante și Decizia nr. 285/29.03.2024 de soluționare a plângerii prealabile au fost emise exclusiv în temeiul, ca efect și pentru punerea în aplicare a H.C.L.M.T. nr. 578/19.12.2023, neavând o existență juridică de sine stătătoare. Or, în aplicarea principiului accesorium sequitur principale, anularea actului administrativ principal atrage anularea acestor acte subsecvente.

Cu privire la capătul de cerere privind anularea examenului de testare profesională și a Deciziei nr. 3/09.01.2024, Curtea constată că potrivit art. 32 alin. (1) lit. d) C.pr.civ., orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia justifică un interes, iar conform art. 33 din același cod interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. În materia contenciosului administrativ, aceste condiții se apreciază prin raportare la art. 1 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, respectiv prin raportare la aptitudinea actului administrativ contestat de a vătăma un drept sau un interes legitim al reclamantului.

În cauză, din cuprinsul Deciziei nr. 3/09.01.2024 și al Regulamentului aprobat prin aceasta rezultă că procedura examenului de testare profesională era aplicabilă exclusiv în ipoteza în care, în cadrul aceleiași structuri supuse reorganizării, existau mai mulți funcționari publici sau salariați contractuali care ocupau aceeași funcție, departajarea acestora urmând a se realiza prin examen. Din Anunțul nr. IF2024-001223/11.01.2024 rezultă că postul ocupat de recurenta reclamantă nu s-a numărat printre cele pentru care s-a organizat examenul, iar în compartimentul în care aceasta era încadrată nu exista un alt funcționar public care să dețină aceeași funcție publică.

Rezultă, așadar, că actele contestate prin capetele de cerere menționate nu au produs și nu erau susceptibile să producă vreun efect juridic asupra situației recurente reclamante, aceasta neputând obține, prin anularea lor, niciun folos practic propriu. Nici anularea H.C.L.M.T. nr. 578/19.12.2023, dispusă prin prezenta decizie, nu este de natură să confere reclamantei un interes în contestarea acestor acte, întrucât interesul se apreciază în raport de vătămarea concretă și personală pretinsă, iar nu în raport de legătura abstractă dintre acte.

În mod greșit prima instanță a respins, sub acest aspect, excepția lipsei de interes invocată de intimații-pârâți, confundând interesul de a solicita anularea hotărârii consiliului local și a actelor care au determinat încetarea raportului de serviciu – interes pe deplin justificat – cu interesul de a solicita anularea unor acte care nu i-au fost aplicabile. În rejudecare, Curtea va admite excepția lipsei de interes și va respinge, pe acest temei, capătul de cerere privind anularea examenului de testare profesională și a actelor aferente acestuia.

Cu privire la criticile recurente în privința capetelor de cerere vizând reintegrarea și dreptul la despăgubiri, Curtea constată că potrivit art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, în cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a

unei despăgubiri egale cu diferența dintre veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalulate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public. Conform alin. (2), la solicitarea funcționarului public, instanța care a constatat nulitatea actului administrativ va dispune reintegrarea acestuia în funcția publică deținută, dacă aceasta mai există în statul de funcții al autorității sau instituției publice, sau, în cazul în care funcția publică deținută nu mai există, într-o funcție publică echivalentă.

Constatând nelegalitatea Deciziei nr. 273/27.02.2024, Curtea va dispune reintegrarea reclamantei în funcția publică deținută anterior emiterii acesteia, iar dacă această funcție nu mai există în statul de funcții, într-o funcție publică echivalentă, precum și obligarea intimatelor-pârte Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara la plata despăgubirii prevăzute de art. 527 alin. (1) din Codul administrativ, calculată de la data eliberării din funcție și până la data reintegrării efective.

Obligația de reintegrare revine instituției publice în cadrul căreia reclamanta a deținut funcția publică, respectiv Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara, ca titulară a raportului de serviciu și ca entitate cu personalitate juridică, urmând ca aceasta să fie adusă la îndeplinire prin actul administrativ al conducătorului instituției.

Potrivit art. 453 alin. (1) C.pr.civ., partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată, iar conform alin. (2), când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Potrivit art. 451 alin. (2) C.pr.civ., instanța poate, motivat, să reducă partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat.

În cauză, recurenta a dovedit efectuarea unor cheltuieli reprezentând onorariu de avocat în faza recursului, în cuantum de 4.800 lei, potrivit înscrisurilor depuse la termenul din 14.01.2026. Curtea va avea în vedere, la stabilirea cuantumului cheltuielilor ce urmează a fi acordate, atât împrejurarea că acțiunea a fost admisă numai în parte, capătul de cerere privind anularea examenului de testare profesională și a actelor aferente acestuia fiind respins, cât și faptul că cele două cereri de recurs formulate în numele aceleiași părți au un conținut în mare parte similar.

Pentru aceste motive, Curtea va obliga intimată la plata către recurenta Gyulai Mădălina Mihaela a sumei de 3.500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale în recurs, reprezentând onorariu de avocat redus proporțional cu pretențiile admise.

Față de ansamblul considerentelor expuse, constatând incidența motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C.pr.civ., Curtea, în temeiul art. 496 alin. (2) și al art. 498 alin. (1) C.pr.civ., va admite recursul, va casa în parte sentința recurată și, în rejudecare, va admite în parte acțiunea, în modalitatea arătată în dispozitiv.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursul formulat de recurenta-reclamantă **GYULAI MĂDĂLINA MIHAELA**, reprezentată atât prin **SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, CNP 2930916350078, e-mail: sinditim@gmail.com, cu sediul în municipiul Timișoara, Bd. Constantin Diaconovici Loga nr. 1, județul Timiș, cât și prin avocat ales, cu sediul în Timișoara, b-dul Revoluției, nr. 13, ap. 18, jud. Timiș, împotriva Sentinței civile nr. 354/24.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 2968/30/2024 al Tribunalului

Timiș, în contradictoriu cu intimații-pârâți **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, cu sediul în Timișoara, B-dul C. D. Loga, nr. 1, **DIRECȚIA FISCALĂ A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, cu sediul în Timișoara, str. Aristide Demetriade, nr. 1. și **DIRECTORUL EXECUTIV AL DIRECȚIEI FISCALE A MUNICIPIULUI TIMIȘOARA**, cu sediul ales în Timișoara, str. Aristide Demetriade, nr. 1.

Casează în parte sentința recurată și, în rejudicare:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantă.

Anulează Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Timișoara nr. 578/19.12.2023 privind modificarea și aprobarea Organigramei, a Statului de funcții și a Regulamentului de Organizare și Funcționare pentru Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara.

Anulează Decizia nr. 273/27.02.2024 emisă de Directorul Executiv al Direcției Fiscale a Municipiului Timișoara privind eliberarea din funcția publică a reclamantei, preavizul adresat acesteia precum și decizia de soluționare a plângerii prealabile formulate.

Obligă pârâta Direcția Fiscală a Municipiului Timișoara la reintegrarea reclamantei Gyulai Mădălina Mihaela pe funcția publică deținută anterior, dacă această funcție mai există, sau, în caz contrar, într-o funcție publică echivalentă, precum și la plata unei despăgubiri egale cu diferența dintre veniturile obținute în perioada respectivă și cuantumul salariilor indexate, majorate și recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public, de la data eliberării din funcție și până la reintegrarea efectivă.

Respinge capătul de cerere privind anularea examenului de testare profesională și a actelor aferente acestuia, ca fiind lipsit de interes.

Obligă intimații la plata către recurenta Gyulai Mădălina Mihaela a sumei de 3.500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale în recurs, reprezentând onorariu avocat, redus proporțional cu pretențiile admise.

Definitivă.

Pronunțată azi, 11.02.2026, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,
Cosmin Țifrea

Pentru **JUDECĂTOR,**
Maria-Cornelia Dascălu,
aflată în C.O., semnează
Președintele completului,
Cosmin Țifrea

Pentru **JUDECĂTOR,**
Gheorghe Bugarsky,
aflat în C.O., semnează
Președintele completului,
Cosmin Țifrea

Pentru **GREFIER,**
Gabriela – Cristina Gogoșianu,
aflată în C.O.,
semnează **GREFIER ȘEF-SECȚIE,**
Tcaciuc Marinela

Red. C.Ț. – 11.08.2026
Tehnored. G.G.C. – 20.02.2026
7 ex din care SM + Emis 5 com.
Instanța de fond: Tribunalul Timiș
Judecător: ANCA CRISTOI
Se comunică tuturor părților litigante – conform art. 427 alin. 1 CPC.

ÂNIA
EA DE APEL TIMIȘOARA
epes Vodă nr. 2A
imiș, cod poștal 300055

PENTRU JUSTIȚIE.
A SE ÎNMÂNĂ CU PRIORITATE.

T.P.
POȘTA ROMÂNĂ
Nr. 103/P/5366/2009
Valabilitate - permanentă

00851713 AUG 26

